

Cesta životem pana Kargerera

Jana Divišová

Pan Karger se narodil v Bušíně v rodině kováře,

který mu vždy dodal odvahy a kuráže.

Už odmala se rád vzdělával

a chtěl v tom pokračovat dál a dál.

Kvůli změně režimu

se musel začít učit němčinu.

V devíti letech prožil svou nejhorší chvíli,

když přišel o svou milovanou maminku.

Pokračoval však i nadále ve vzdělání,

zdedil totiž po ní velké nadání.

Těžko se s tím srovnával,

tatínkovi ještě více pomáhal.

On i jeho sestra za chvíli,

měli novou maminku.

Ta ho však už tolik nepodporovala

a všeho se strašně bála.

Obzvlášť když dělal spojku partyzánskou,

měla starost velikánskou.

Kvůli své víře se nedostal na školu,

a tak byli s tatínkem v kovárně opět pospolu.

Následovala vojna povinná,

chyběla mu celá jeho rodina.

I na vojně svou křesťanskou víru nechtěl tajit,

naopak si ji chtěl prosadit.

Chodil i nadále do kostela

a oddaný jí byl zcela.

Po vojně však kovářského řemesla nechal,

jelikož jeho zrak silně selhal.

Pomohl mu až profesor Vejdovský, evropská špička,

zrak měl špatný už odmalička.

Tak do olšanských papíren nastoupil,

ve své funkci však výše nepostoupil.

Protože žil i nadále v křesťanské víře,

a to ještě ve větší míře.

Konečně se mu v jeho životě poštěstilo

a ve svém životě mu lépe bylo.

Potkal Marii, svou lásku životní

a měl tu největší úctu k ní.

Od začátku bylo jasné, že se vezmou,

stala se tedy jeho ženou.

Oba se vzájemně doplňovali

a v těžkých chvílích podporovali.

Měli spolu dětí pět,
to už je však spoustu let.

Teď žije pořád ve stejné vesnici
a nepřestává být věřící.

Zajímá se o historii a dějiny,
obzvláště své rodné dědiny.

Kde prožil celý život
a je hrdý na svůj kovářský původ.

Tak vám přejeme hodně štěstí, lásky, zdraví,
ať vás vše pořád stejně baví.